

Plus Filmrecensie

De vogelwachter: een ingetogen gespeeld verhaal over verzet tegen het einde

Elise van Dam 18 november 2020, 11:18

BEELD MARK DE BLOK

Een eenzaam strandhuisje op wegzakkende palen, de blauwe verf schilferend in de zilte zeelucht. Hier woont de vogelwachter, omgeven door rotganzen en zilvermeeuwen. Hij zegt ze goedemorgen, voert ze kapucijners en telt ze. Zijn observaties geeft hij via de satelliettelefoon door aan een onderzoeksinstituut.

Regisseur Threes Anna was artistiek leider van de baanbrekende theatergroep Dogtroep en die achtergrond is voelbaar in hoe *De vogelwachter* minstens zoveel lijkt voort te komen uit het landschap en hoofdrolspeler Freek de Jonge, als uit het brein van Anna. Het is een film die gelaagd is in zijn simpliciteit.

De Jonge, voor wie dit zijn eerste filmrol is sinds de jaren tachtig, speelt de vogelwachter mooi ingetogen. Voor zich uit mompelend en schuifelend door dat huisje, dat klein is maar nooit benauwend.

Sporen van andere mensen zijn er in de aansteker in de maag van een gestorven meeuw, de blonde pruik die aanspoelt op het strand. Zonder nadrukkelijk te zijn, is de film een aanklacht tegen de achteloze wijze waarop mensen zich ontdoen van wat ze niet meer nodig hebben: dingen, mensen.

De vogelwachter krijgt te horen dat zijn post wordt opgeheven. Hij weet zelf ook wel dat hij niet meer de jongste is. Zijn lichaam veert niet meer zo snel terug wanneer het een stootje krijgt. En hetzelfde geldt voor zijn geest. Maar dit gedwongen pensioen is voor hem het einde van een bestaan waarmee hij door de jaren compleet is vergroeid. En dus pleegt hij verzet. Een verzet dat de film met veel compassie in beeld brengt, ook al zal zijn verdedigingsmuur van aangespoelde jerrycans de storm niet kunnen weerstaan.

BEELD MARK DE BLOK

De vogelwachter

Regie Threes Anna

Met Freek de Jonge, Quiah Shilue, Sophie van Winden

Te zien in Cinecenter, Cinema Amstelveen, City, Eye, Het Ketelhuis

BEELD MARK DE BLOK